

Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Kliniğinde Uzmanlık Öğrencileri Tarafından Yapılan Restorasyonların Uzun Dönem Başarısının Değerlendirilmesi

Feyza Yesil¹, Narmin Mammadlı²

¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, İstanbul, Türkiye,

²Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Giriş: Bu çalışmanın amacı, Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Kliniği'nde uzmanlık öğrencileri tarafından yapılan posterior kompozit restorasyonların uzun dönem klinik başarısını değerlendirmektir.

Yöntem: Çalışmamızda, uzmanlık öğrencileri tarafından tedavi edilmiş 6–13 yaş aralığındaki çocuklara ait toplam 100 diş, Modifiye USPHS-Ryge ve FDI (World Dental Federation)/Hickel kriterlerine (estetik, fonksiyonel, biyolojik) göre klinik ve radyografik olarak değerlendirilmiştir. Toplanan veriler, restorasyon tipi ve diş türü (süt/daimi) arasındaki ilişkileri değerlendirmek amacıyla Ki-kare testi ile analiz edilmiştir.

Bulgular: İncelenen 100 dişin 51'inin süt, 48'inin ise daimi diş olduğu belirlenmiştir. Restorasyonların 42'si bir yüzlü, 46'sı iki yüzlü ve 10'u üç yüzlü olacak şekilde sınıflandırılmıştır. Uygulanan restorasyonlardan yalnızca birinde restorasyon kaybı (retansiyon başarısızlığı) gözlenmiştir. Uzun dönem takiplerde restorasyonlar, ilk 12 ay içerisinde yüksek başarı oranları göstermiş; ancak 12. aydan sonra özellikle estetik ve fonksiyonel kriterlerde başarı oranlarında azalma gözlenmiştir. FDI estetik kriterlerinden yüzey parlaklığı ($p=0.014$) ve estetik anatomik form ($p=0.008$), fonksiyonel kriterlerden kırık oluşumu ($p=0.026$) ve Ryge kriterlerinden anatomik form ($p=0.015$) açısından istatistiksel olarak anlamlı farklar saptanmıştır. Diş tipi (süt/daimi) ile biyolojik ve fonksiyonel başarı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmamıştır ($p > 0.05$). Restorasyon yüzeyi sayısına göre yapılan değerlendirmelerde ise üç yüzlü restorasyonlarda marjinal adaptasyon ($p=0.011$), marjinal renklenme ($p=0.011$) ve sekonder çürük oluşumu ($p=0.015$) açısından başarısızlık oranları anlamlı şekilde artmıştır.

Sonuç: Sonuç olarak üç yüzlü restorasyonlarda zamanla marjinal adaptasyon bozuklukları, renklenme ve sekonder çürük oluşumlarının anlamlı şekilde arttığı, diş tipinin (süt/daimi) tek başına belirleyici bir faktör olmadığı görülmüştür. Dolayısıyla, özellikle çok yüzlü restorasyonlarda materyal seçimi ve klinik uygulama süreçlerinin titizlikle planlanması, tedavi başarısını olumlu etkileyebilir.

Anahtar Kelimeler: Kompozit dolgu, Direkt restorasyon, pedodonti.